

om en Politikreds København, omfattende Frederiksberg samt Dele af Københavns Amts nordre Birk og af Søndre og Amager Birk. Man har imidlertid opgivet denne Tanke, fordi man var klar over, at en saadan Omlægning vil støde paa forskellige Vanskeligheder, bl. a. den at der til Politimestrene i de paagældende Omraader er henlagt Underøvrighedsforretninger af forskellig Art, som Københavns Politi ikke har med at gøre. Dertil kommer, at Kommissionen ikke finder, at den ved sin Sammensætning er egnet til at behandle og stille noget egentlig Forslag i saa Henseende, der nødvendigvis maa gribe ind i de paagældende Kommuners Interesse, men man mener at maatte fremhæve det i politimæssig Henseende meget ønskelig i, at hele den bymæssige Bebyggelse i og ved København samles i en Politikreds under en fælles Ledelse; ganske særlig gælder dette København—Frederiksberg.

København foreslaas som hidtil ledet af en Politidirektør. Derimod foreslaas, hvilket ligeledes var Tilfældet med Retsplejeloven som vedtaget i 1916, at Stillingen som Vicepolitidirektør bortfalder, jfr. ogsaa Lov af 11. Februar 1863 § 3, idet man tænker sig en Ændring i Forretningsfordelingen mellem de til Politidirektørens Bistand staaende Tjenestemænd (jfr. § 110).

Bestemelsen i 5. Stk., 2. og 3. Pkt. er af samme Indhold som Retsplejelovens § 109, 2. Stk., 4. Pkt. med den Tilføjelse, der er sket ved Lov Nr. 169 af 1. Maj 1923 § 2.

Bestemmelsen i 6. Stk. findes forsaavidt angaar Politimestrene i Retsplejelovens § 109, 2. Stk., 1. Pkt.; Politidirektøren foreslaas i denne Henseende stillet paa samme Maade som Politimestrene.

I 7. Stk. indeholdes den almindelige Regel om de lokale Politilederes selvstændige Ret til at lede de dem underlagte Kredse under Generaldirektørens Overtilsyn. Man ønsker ved den valgte Formulering at betone, at Generaldirektøren almindeligvis ikke skal gribe ind i den daglige Ledelse af Politiet, men beskæftige sig med de mere almindelige og fælles Forhold indenfor Politivæsenet og kun undtagelsesvis med den enkelte Kreds' Opgaver, idet man vil finde det til Skade for Polititjenestens behørig Udførelse, om de lokale Politichefer ikke i det store og hele paa samme Maade som nu skulde have fri Handleevne.

Mindretal A ønsker Ordene „under Generaldirektørens Overtilsyn“ i 8. Stk. strøget.

Bestemmelsen i 8. Stk. om Politidirektørens Kvalifikationer svarer til Retsplejelovens § 108, 2. Stk.

Man foreslaar, at der stilles tilsvarende Krav til Generaldirektøren som til Politidirektøren, jfr. ogsaa om Chefen for Statspolitiet Retsplejelovens § 113, 2. Stk.

Mindretal A ønsker Ordene „Generaldirektøren og“ i 8. Stk. strøget.

Bestemmelsen i 9. Stk. om Politimestrenes Kvalifikationer svarer til Retsplejelovens Bestemmelser herom i § 109, 3. Stk., blot med den Ændring, at der til dem, som midlertidig beskikkes til paa eget Ansvar at udføre Politimesterforretningerne, stilles de samme Eksamensbetingelser som til dem, der fast ansættes i denne Stilling. Herfra er dog i § 111, sidste Punktum, gjort en Undtagelse til Fordel for visse af de som Politifuldmægtige nu ansatte danske Jurister (se nærmere Sp. 6273).

Det har indenfor Kommissionen været drøftet at frafalde Kravet om juridisk Eksamen for Politimestrene, men Flertallet indenfor Kommissionen har ment, at man under Hensyn til Politimestrenes Stilling som Underøvrighed og deres Virksomhed med Anklagevæsenet maa fastholde Kravet om juridisk Uddannelse.